

Why the Torah is Inconsistent

TABLE OF CONTENTS

ANOMALIES IN THE TANACH	2
GETTING TO KNOW WHO HE IS	3
MASCULINE CONTEXT	4
IMPORTANCE OF CONTEXT	6
IN THE CHASSIDIC LENS.....	7
ADDITIONAL EXPLANATIONS.....	8

Question

“Me is who, and who is he, and he is she.”

My friends and I learned that ditty at a young age in Yeshiva. Of course it refers to the Hebrew words and their English equivalent. The Hebrew word “Mi” translates to “Who”, and so on.

My question is:

The Hebrew word הוא is spelled ה-ו-א, and the Hebrew word היא is usually spelled ה-י-א.

However, several times in the Torah we found that the word היא is spelled ה-ו-א. The first occurrence is in Bereshit (3:12), and the second occurrence is shortly thereafter (ibid, 3:20). Rashi is apparently silent on the matter.

What is the significance of that spelling?

Response

One of the tenets of the Jewish faith is the belief that all the words of the Torah were transcribed by Moshe as they were verbally¹ dictated by G-d.²

Anomalies in the Tanach

The Talmud³ teaches that the details pertaining to the wording and lettering of the Torah, including specific vowelizations,⁴ textual embellishments,⁵ words that are omitted in the text but are read aloud⁶ or written but not recited,⁷ were transmitted to Moshe at (“from”) Sinai (“*halacha le’Moshe miSinai*”) and were subsequently preserved through the ages by tradition.⁸

Some words in the Torah are also substituted when they are read aloud out of respect for the sensitivities of the people who are listening. The sages teach, “All verses that are written in the Torah indelicately, when recited for the congregation are *read* delicately.”⁹

(1) בבא בתרא (טו, א): “אמר לו ר”ש: אפשר ס”ת חסר אות אחת? וכתוב: לקוח את ספר התורה הזה! אלא, עד כאן הקדוש ברוך הוא אומר ומשה אומר וכותב, מכאן ואילך הקדוש ברוך הוא אומר ומשה כותב בדמיון, כמו שנאמר להלן: ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו.”

(2) רמב”ם תשובה (ג, ח): “שלשה הן הכופרים בתורה: האומר שאין התורה מעם ה’ אפילו פסוק אחד אפילו תיבה אחת אם אמר משה אמרו מפני עצמו הרי זה כופר בתורה.”

(3) נדרים (לו, ב): “אמר רבי יצחק: מקרא סופרים, ועיטור סופרים, וקריין ולא כתיבן, וכתובין ולא קריין – הלכה למשה מסיני.”

(4) שם: “מקרא סופרים: ארץ, שמים, מצרים [מקרא סופרים אֶרֶץ אֶרֶץ, כלומר מה שקורין ארץ ארץ דלא כתיבין ההברה דלא כתיבין יו”ד בין אל”ף לרי”ש ובין רי”ש לצד”י וכן נמי אֶרֶץ דלא כתיבין ב’ אלפ”ן או ה”א סמוך לאל”ף ויו”ד בין רי”ש לצד”י וכן שמים דלא כתיבין שאמים אל”ף בין שיי”ן למ”ם ובין מ”ם ליו”ד וכן מצרים. הלכה למשה מסיני – דנקראין הכי, רש”י.”

(5) שם: “עייטור סופרים: אֶתֶר תַּעֲבֹרוּ (בראשית יח, ה) [ולא כתיב תעבורו אחר, והיינו עיטור שמעטרין הדיבור דהכי משמע יפה], אֶתֶר תִּלְךָ (בראשית כד, נה), אֶתֶר תִּאָסֵף (במדבר לא, ב), קְדָמוּ שְׂרִים אֶתֶר נִגְנִים (תהלים סח, כו) [ולא כתיב אחר נוגנים קדמו שרים], צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל (תהלים לו, ז) [ולא כתיב כהררי אל צדקתך, דהכי מסתבר טפי ובדווקא משתעי].”

(6) שם: “קריין ולא כתיבן: פָּרַת (שמואל ב’ ח, ג) דבלכתו אִישׁ (שמואל ב’ טז, כג) דכאשר ישאל איש בדבר האלהים [באחיתופל כתיב], בָּאִים דנִבְנָתָה (ירמיה לא, לו) [(קרי ולא) כתיב], לָהּ דפְּלִטָה (ירמיהו נ, כט) [שניהן כתיבין בירמיהו], אֶת דִּהְגָּד הוֹגֵד [דכולהו הני קריין ולא כתיבין], אֵלֵי דִהְגָּרְךָ, אֵלֵי דִהְשַׁעְרִים, הֲלִין קריין ולא כתיבן.”

(7) שם: “וכתיבן ולא קריין: גַּא דִּקְלַח (מלכים ב’ ה, יח) [דנעמן] זאת דִּהְמַצָּה (דברים ו, א) [כתיב בירמיהו], יִדְרוּךְ דִּהְלָרְךָ (ירמיהו נא, ג) [כתיב וקראי לא גרם להו ידרוך דכתיבן ולא קריין] חֲמֵשׁ דְּפָאֲתַנְגָּב (יחזקאל מח, טז) [וטעמייהו לא מפרש ליה] אִם דְּכִי גָאֵל (רות ג, יב) [ברות], הֲלִין כתיבן ולא קריין.”

(8) ר”ן (נדרים שם): “אמר רבי יצחק מקרא סופרים – הקריאה שמסרו לנו הראשונים שנקראו סופרים. אבל ראה שו”ת הרדב”ז (ג, תקצד): “ולכא למימר לפי שהסופרים קבלו כך איש מפי איש תליא להו בסופרים, בכל הל”מ כך היא שהסופרים שהם החכמים קבלו איש מפי איש שזו הל”מ. והנכון בזה דכולם הל”מ אלא שהסופרים דקדקו שהיה ראוי שנקרא כן או שנתקן כך אפילו שלא היה הל”מ מסיני.”

(9) מגילה (כה, ב): “כל המקראות הכתובין בתורה לגנאי, קורין אותן לשבח, כגון ישגלנה – ישכבנה.”

